ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ
ΕΙΣ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
τοῦ κ. RAFFAELE CANTARELLA

[Ἀποφάσει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Κρατικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μιλάνου κ. Raffaele Cantarella ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος. Ἡ σχετικὴ τελετὴ ἐγένετο τὴν 3ην Ἀπριλίου 1967, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὸν πανεπιστημιακὸν ὀργανισμὸν ὡμίλησε περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κ. Βουρβέρης, ὁ δὲ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος προέβη εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ νέου ἐπιτίμου διδάκτορος. Ἐν συνεχείᾳ ὁ καθηγητὴς κ. R. Cantarella ἐξεφώνησε λόγον μὲ θέμα: «Grecia e Italia». Τὰ κείμενα τῶν δύο λόγων δημοσιεύονται κατωτέρω].

ΟΜΙΛΙΑ
τοῦ καθηγητοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. Ι. ΒΟΥΡΒΕΡΗ

Κύριε Πρύτανι,
Κύριε Κοσμῆτορ,
Κύριοι Συνάδελφοι,
Ἀγαπητοὶ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι,

Laetus ac lubens hodierno die Ordo professorum Philosophiae Universitatis Atheniensis, coram hac professorum et studiosorum corona, in hoc nobili et illustri loco, virum doctissimun atque praestantissimum

RAPHAELEM CANTARELLA,

in Universitate Mediolanensi philologiae classicae et byzantinae professorem publicum ordinarium, accipit, ut eum doctorem honoris causa dicat, creet et renuntiet.

Gaudium Rectoris Magnifici et Ordinis professorum philosophiae et juventutis academicae Universitatis nostrae salutatio mea exprimet, quam ego ad nostrum clarissimum collegam et hospitem patrio sermone ab imo pectore dirigo.

Φίλε Ἑταῖρε,

Τῷ ὄντι χαρᾶς ἔμπλεω οἵ τε Σοὶ ὁμότεχνοι καὶ οἱ ἡμῖν συνόντες τρόφιμοι χαίρειν Σε, ἐνταῦθα ἐπιδημοῦντα, ἥδιστα προσαγορεύομεν καὶ ἐρρῶσθαι εὐχόμεθα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε κοινῆς ἡμῖν τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἰταλῶν τε καὶ Ἑλλήνων παλαιφάτου φιλίας.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Διὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν προπυλαίων τοῦ προλόγου μου εἰσέρχομαι τώρα εἰς τὸν χῶρον τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προσπαθήσω νὰ Σᾶς παρουσιάσω καὶ προβάλω τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ τιμωμένου σήμερον ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας Ἰταλοῦ συναδέλφου.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς εἰς τὸ Κρατικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου

κύριος RAFFAELE CANTARELLA

ἐγεννήθη εἰς Μιστρέτε τῆς Μεσσήνης τὸ ἔτος 1898. Μετέσχε τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐτιμήθη εἰκοσαετὴς μὲ τὸ μετάλλιον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τῆς χώρας του. Τῷ 1920 ἔλαβε μετ' ἐπιτυχεῖς σπουδὰς τὸ πτυχίον γραμμάτων καὶ φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως, ἔτι δὲ καὶ τὸ δίπλωμα μεταγενεστέρας μετεκπαιδεύσεώς του εἰς τὸ ἀνώτατον Ἰνστιτοῦτον Φιλολογίας τῆς Φλωρεντίας. Τῷ 1924 διωρίσθη φιλόλογος καθηγητὴς εἰς Λύκειον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἄρχεται ἡ πανεπιστημιακή του σταδιοδρομία, ὅτε ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Τὰ ἑπόμενα στάδια τῆς ἐν τῇ ἀκαδημαϊκῇ σταδιοδρομίᾳ ἐξελίξεώς του ἦσαν τὰ ἑξῆς: Μέχρι τοῦ 1938 ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως. Ἀπὸ τοῦ 1938 καὶ ἑξῆς καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς μέχρι μὲν τοῦ 1950 εἰς τὸ Καθολικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου, (1938 - 1941 ὡς ἔκτακτος καὶ 1941 - 1950 ὡς τακτικός), ἀπὸ δὲ τοῦ 1950 μέχρι σήμερον τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς εἰς τὸ Κρατικὸν Πανεπιστήμιον Σπουδῶν τοῦ Μιλάνου. Διετέλεσε καὶ Διευθυντὴς τοῦ Παπυρολογικοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Νεαπόλεως, εἶναι δὲ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος «Τὸ Παγκόσμιον Θέατρον» τῆς νέας ἐκδοτικῆς Ἀκαδημίας τοῦ

Μιλάνου «Thesaurus Litterarum». Εἶναι πατὴρ δύο θυγατέρων, ὧν ἡ μία εἶναι ὑφηγήτρια τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ δικαίου.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ κ. Cantarella εἶναι εὐρὺ καὶ πολύπλευρον.

Τρεῖς εἶναι οἱ κύριοι τομεῖς, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ συγγραφικῆς δραστηριότητος τοῦ καθηγητοῦ Cantarella: 1) Τὸ ἀρχαῖον δρᾶμα, τραγῳδία καὶ δὴ καὶ ἡ ἀριστοφάνειος κωμῳδία, 2) ἡ βυζαντινὴ γραμματεία καὶ 3) ἡ ἑλληνικὴ γραμματολογία. Μνημονεύομεν τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1926 γενομένην ἔκδοσιν τῆς τραγῳδίας «Τραχίνιαι» τοῦ Σοφοκλέους, τὴν ἔκδοσιν ἀποσπασμάτων τοῦ Αἰσχύλου ἐκ παπύρων τῆς Ὀξυρύγχου, τὴν μεγάλην πεντάτομον ἔκδοσιν ὅλων τῶν κωμῳδιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους, τὴν ἔκδοσιν ἀνθολογίας Ἑλλήνων ποιητῶν μετ' εἰσαγωγῶν, ὑπομνήματος καὶ μεταφράσεων, τὴν ἑρμηνευτικὴν ἔκδοσιν ἀνθολογίας χριστιανῶν ποιητῶν, τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἐπιτρεπόντων» τοῦ Μενάνδρου καὶ ἱστορίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς λογοτεχνίας. Εἰς τὸ ἐκδοτικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Cantarella περιλαμβάνονται καὶ ἄλλα κείμενα ἀνέκδοτα κλασσικὰ καὶ βυζαντινά, τῶν ὁποίων τὴν λεπτομερῆ μνείαν παραλείπομεν, ὅπως καὶ ἐπὶ μέρους δημοσιευμάτων εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

Τῶν ἐργασιῶν τοῦ καθηγητοῦ Cantarella ἐδημοσιεύθησαν λίαν εὐμενεῖς κριτικαὶ εἰς πολλὰ κριτικὰ περιοδικά.

Ὁ καθηγητὴς Cantarella ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ Ἀριστείου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἶναι μέλος τῆς Λομβαρδικῆς Ἀκαδημίας, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς τῆς Νεαπόλεως καὶ ἀπὸ τοῦ 1963 μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Λυγκέων τῆς Ἰταλίας, ὡς καὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων, ὡς μέλος τῆς ἑταιρείας Κρητικῶν Ἱστορικῶν Σπουδῶν, ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας, σήμερον δὲ ἀναγορεύεται ἐν τῇ παρούσῃ σεμνῇ τελετῇ, ἀποφάσει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐπίτιμος διδάκτωρ αὐτῆς, τιμώσης οὐ μόνον τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον του, ἀλλὰ καὶ τὰ φιλελληνικά του γενναῖα αἰσθήματα· διότι ὁ καθηγητὴς κ. Cantarella εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἀκραιφνῶν φιλελλήνων.